

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตามลำดับดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าของตนเอง ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานที่บรรยายระดับการเห็นคุณค่าในตนเองและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ผลการศึกษาระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

2.2 ทิศทาง แนวโน้มของความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับการเห็นคุณค่าในตนเอง

สัญลักษณ์และความหมายที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย

SAT	หมายถึง	ความพึงพอใจในครอบครัว
ADP	หมายถึง	การปรับตัว
SOS	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคม
INT	หมายถึง	การจัดกิจกรรมแนะแนว
EDU	หมายถึง	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
FEE	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดู
SES	หมายถึง	การเห็นคุณค่าในตนเอง
t	หมายถึง	ค่าทดสอบที
F	หมายถึง	ค่าทดสอบเอฟในการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R ²	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

R^2_{change}	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
F_{change}	หมายถึง	อัตราส่วนเอฟของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_b	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งปัจจัยภายในผู้เรียนและภายนอกผู้เรียน ทั้งสิ้น 6 ปัจจัย ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระในกลุ่มปัจจัยด้านต่าง ๆ กับตัวแปรตาม คือการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ไว้ดังตาราง

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นด้านต่าง ๆ กับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

**P<.01, *P<.05

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่าสหสัมพันธ์
SAT (ความพึงพอใจในครอบครัว)	SES	.470**
ADP (การปรับตัว)	SES	.570**
SOS (การสนับสนุนทางสังคม)	SES	.491**
INT (การจัดกิจกรรมแนะแนว)	SES	.316**
EDU (การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน)	SES	.480**
FEE (การอบรมเลี้ยงดู)	SES	.583**

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นด้านต่าง ๆ กับตัวแปรตามคือ การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SES) พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ดังนี้ การอบรมเลี้ยงดู (FEE) การปรับตัว (ADP) การสนับสนุนทางสังคม (SOS) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (EDU) ความพึงพอใจในครอบครัว (SAT) การจัดกิจกรรมแนะแนว (INT)

1.2 ผลการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าของตนเอง ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นเสียก่อน ดังนี้ (กัลยา, 2544, หน้า 421 - 434)

1. ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน = 0 ($E(e) = 0$)
2. ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน (e คือ ϵ) คงที่ทุกค่าของ x
3. ค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน
4. ค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ
5. ตัวแปรอิสระ x_i และ x_j ต้องเป็นอิสระกัน

1.2.1 ผลการตรวจสอบเงื่อนไขการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น

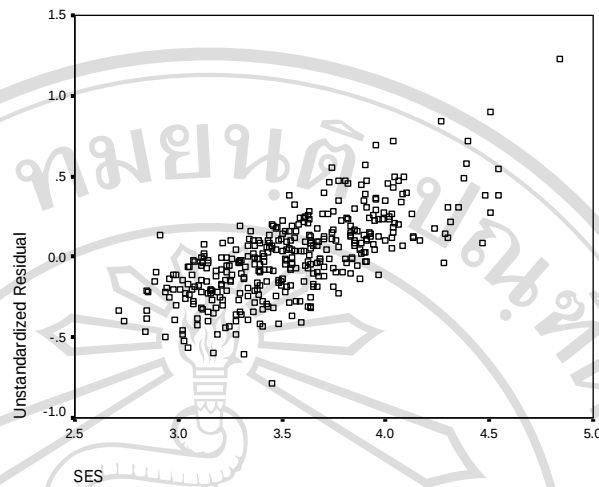
1. ผลการตรวจสอบค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน

การหาค่า a และ b โดยทำให้ผลบวกกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมี

$$\text{ค่าต่ำสุดจะทำให้ } \sum e_i = 0 \quad \text{ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน} = E(e) = \frac{\sum e_i}{n} = 0 = 0$$

ดังนั้นเงื่อนไขข้อนี้จึงเป็นจริงเสมอ (กัลยา, 2544, หน้า 422)

2. ผลการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของ ความคลาดเคลื่อน

ภาพ 2 แสดงความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมีค่าคงที่

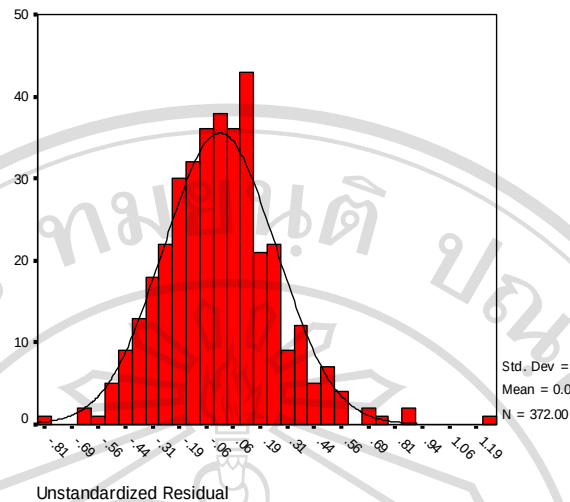
จากรูปจะเห็นว่าการกระจายของค่าความคลาดเคลื่อน (e) อยู่ในลักษณะเป็นช่วงแคบๆ และอยู่ในแนวเส้นตรง ถือว่าค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน (e) มีค่าคงที่ในทุกๆ ค่าของ X

3. ผลการตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน

การตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนว่าเป็นอิสระจากกันหรือไม่ ทำโดยนำไปทดสอบด้วยวิธี Durbin – Watson ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 2.0 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน และเมื่อนำไปวิเคราะห์ได้ค่า คูบิน – วัตสัน (Durbin – Watson) เท่ากับ 1.869 ซึ่งเข้าใกล้ 2.0 สรุปได้ว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน

4. ผลการตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ

ผลการตรวจสอบความคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติแสดงดังรูป

ภาพ 3 แสดงการแจกแจงเป็นโค้งปกติของความคลาดเคลื่อน

จากรูปแสดง Histogram ของความคลาดเคลื่อน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ

5. ผลการตรวจสอบความเป็นอิสระต่อกันของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity)

การตรวจสอบความเป็นอิสระของตัวแปรอิสระต่อกันของตัวแปรอิสระพิจารณาได้จากค่า VIF (Variance Inflation Factor) ถ้าตัวแปรอิสระตัวใดมีค่า VIF มากกว่า 5.0 แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระตัวอื่น (Mark L. Berenson and David M. Levine อ้างใน อมิลตรา, 2545, หน้า 62) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 4 แสดงความเป็นอิสระต่อกันของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	VIF
SES	SAT	1.846
	ADP	1.979
	SOS	2.061
	INT	1.700
	EDU	2.218
	FEE	1.521

จากตาราง 4 เป็นการวิเคราะห์ค่า VIF ปรากฏว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.521-2.218 ซึ่งไม่มีค่าตัวแปรอิสระตัวใดมีค่ามากกว่า 5.0 สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน

1.2.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS แบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ระหว่างกลุ่มปัจจัยด้านต่าง ๆ กับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อหาว่าตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้งหมดตัวแปรใดเป็นตัวพยากรณ์การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SES) ได้ดีที่สุด ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2_{change}) ค่าทดสอบเอฟ (F) และค่าทดสอบเอฟของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (F_{change}) ของตัวแปรอิสระด้านต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SES) จากการคำนวณตามวิธีแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise)

ขั้นที่	ตัวแปรอิสระ	R	R^2	F	R^2_{change}	F_{change}
1	FEE	.583	.339	190.167**	.339	190.167**
2	FEE,ADP	.704	.496	181.446**	.156	114.428**
3	FEE,ADP,EDU	.714	.510	127.739**	.014	10.743**

**P<.01, *P<.05

จากตาราง 5 การพยากรณ์การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SES) ในขั้นที่ 1 ใช้ การอบรมเลี้ยงดู (FEE) เป็นตัวพยากรณ์ที่ 1 มีค่าทดสอบเอฟของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (F_{change}) เท่ากับ 190.167 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการอบรมเลี้ยงดู (FEE) ในขั้นที่ 1 มีประสิทธิภาพในการทำนายจริง

ขั้นที่ 2 เพิ่มตัวแปรอีก 1 ตัวคือการปรับตัว (ADP) เข้าไปอีก ได้ตัวแปรที่เข้ามาใหม่ในขั้นที่ 2 มีค่าทดสอบเอฟของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (F_{change}) เท่ากับ 114.428 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรที่เข้ามาในขั้นที่ 2 มีประสิทธิภาพในการทำนายจริงเมื่อรวมกับ

ตัวแปรในขั้นที่ 1 คือ การอบรมเลี้ยงดู (FEE) แล้วปรากฏว่าได้ค่าทดสอบเอฟ (F) มีค่าเท่ากับ 181.446 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าตัวแปรทั้งสองคือ การอบรมเลี้ยงดู (FEE) และการปรับตัว (ADP) สามารถร่วมกันพยากรณ์การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SES) ได้จริง

ขั้นที่ 3 เพิ่มตัวแปรอีก 1 ตัวคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (EDU) เข้าไปอีก ได้ตัวแปรที่เข้ามาใหม่ในขั้นที่ 3 มีค่าทดสอบเอฟของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (F_{change}) เท่ากับ 10.743 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรที่เข้ามาในขั้นที่ 3 มีประสิทธิภาพในการทำนายจริงเมื่อรวมกับตัวแปรในขั้นที่ 2 คือ การอบรมเลี้ยงดู (FEE) และการปรับตัว (ADP) แล้วปรากฏว่าได้ค่าทดสอบเอฟ (F) มีค่าเท่ากับ 127.739 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าตัวแปรทั้งสามคือ การอบรมเลี้ยงดู (FEE) การปรับตัว (ADP) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (EDU) สามารถร่วมกันพยากรณ์การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SES) ได้จริง

ผลการค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดสิ้นสุดเพียงขั้นนี้เพราะปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เหลือเมื่อเข้าไปแล้วไม่สามารถพยากรณ์การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะค่าทดสอบเอฟของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (F_{change}) ไม่มีนัยสำคัญ กล่าวได้ว่าตัวแปรในแต่ละขั้นสามารถพยากรณ์การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้จริง โดยค่าความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถทำนายได้จากตัวแปรต่างๆ ร่วมกันในแต่ละขั้นตอนได้ร้อยละ 33.9 , 49.6 และ 51.0 ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพทั้ง 3 ตัวแปรนี้ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ปรากฏดังตาราง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าคงที่ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าที่ในการทดสอบสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าทดสอบเอฟ (F) และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) ของตัวพยากรณ์ที่ดี

ตัวพยากรณ์	b	β	SE_b	t
FEE	.301	.402	.030	9.953**
ADP	.331	.363	.039	8.544**
EDU	.109	.143	.033	3.278**
a	.827	-	-	-
	$SE_{est}=.262$		$R=.714$	
	$R^2=.510$		$F=127.739^{**}$	

**P<.01, *P<.05

จากตาราง 6 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ที่เป็นปัจจัยคือการอบรมเลี้ยงดู (FEE) การปรับตัว (ADP) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (EDU) มีค่าเท่ากับ .301 .331 และ .109 ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .827 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .714 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ .510 หรือร้อยละ 51.0 โดยปัจจัย หรือตัวแปรทั้ง 3 คือ การอบรมเลี้ยงดู (FEE) การปรับตัว (ADP) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (EDU) สามารถทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SES) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถทำนายได้แม่นยำร้อยละ 51.0 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .262$ สามารถนำไปเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{SES} = .827 + .301 (FEE) + .331 (ADP) + .109 (EDU)$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z}_{SES} = .402 (FEE) + .363 (ADP) + .143 (EDU)$$

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานที่บรรยายระดับการเห็นคุณค่าในตนเองและทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากการค้นหาค่าที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองและนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่บรรยายระดับการเห็นคุณค่าในตนเองและทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงขอนำเสนอผลเพิ่มเติมดังนี้

2.1 ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ตาราง 7 ตารางค่าเฉลี่ยระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	ระดับค่าเฉลี่ยของ การเห็นคุณค่าในตนเอง	ความหมาย
โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม	2,068	3.54	มาก / สูง
โรงเรียนจุฬารัตน์วิทยาลัย	349	3.53	มาก / สูง
โรงเรียนเมืองเชียงราย	570	3.56	มาก / สูง
โรงเรียนเม็งรายมหาราช	533	3.52	มาก / สูง
โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม	955	3.50	มาก / สูง
โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์	1,585	3.60	มาก / สูง

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ที่นำมาศึกษามีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับ สูง

2.2 ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับการเห็นคุณค่าในตนเอง

จากสมการที่สร้างขึ้น ตัวแปรการปรับตัว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการอบรมเลี้ยงดู สามารถร่วมกันทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้ 51 % เพื่อความเข้าใจในการแปลความและเห็นภาพความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละตัวแปรที่ใช้ทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอจัดคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเข้าในแต่ละตัวแปรเป็นช่วงหรือระดับ โดยจำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูดังนี้ (ดูเกณฑ์ในหน้า 34)

ตาราง 8 ทิศทางความสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูกับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

	การอบรมเลี้ยงดู				
	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
การเห็นคุณค่าในตนเอง					
น้อยมาก	0	0	0	0	0
น้อย	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	2	123	45	1
ดี	0	1	64	125	6
ดีมาก	0	0	1	4	0
รวม		3	188	174	7

จากตาราง 8 จากทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรในตารางพบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองในลักษณะคล้ายตามกัน กล่าวคือ ถ้ามีการอบรมเลี้ยงดูดี เด็กก็มีแนวโน้มที่จะเห็นคุณค่าในตนเองในระดับที่ดี และถ้ามีการอบรมเลี้ยงดูปานกลาง เด็กก็มีแนวโน้มที่จะเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง

ตาราง 9 ทิศทางความสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่อการปรับตัวกับการเห็นคุณค่าในตนเองนักเรียน

การปรับตัว					
	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
การเห็นคุณค่าในตนเอง					
น้อยมาก	0	0	0	0	0
น้อย	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	0	62	105	4
ดี	0	0	15	163	18
ดีมาก	0	0	0	3	2
รวม	0	0	77	271	24

จากตาราง 9 จากทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรในตารางพบว่า การปรับตัวมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองในลักษณะคล้ายตามกัน กล่าวคือ ถ้าเด็กมีการปรับตัวดี เด็กก็จะมีแนวโน้มที่จะเห็นคุณค่าในตนเองในระดับที่ดี และถ้าเด็กมีการปรับตัวในระดับปานกลาง เด็กก็มีแนวโน้มในการเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง

ตาราง 10 ทิศทางสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
การเห็นคุณค่าในตนเอง					
น้อยมาก	0	0	0	0	0
น้อย	0	0	0	0	0
ปานกลาง	0	1	101	66	3
ดี	0	1	52	132	11
ดีมาก	0	0	1	2	2
รวม		2	154	200	16

จากตาราง 10 จากทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรในตารางพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองในลักษณะคล้อยตามกัน กล่าวคือถ้ามีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดี เด็กก็จะมีแนวโน้มที่จะเห็นคุณค่าในตนเองในระดับที่ดี และถ้ามีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนปานกลาง เด็กก็จะมีแนวโน้มที่จะเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved